

Jedním z klíčových prvků emancipačního procesu českých žen v 19. století byly počátky dívčího vzdělávání. Ty zastávaly ve vývoji tehdejší společnosti nezastupitelnou roli a představovaly výrazný posun kupředu ve vnímání sociálního postavení žen a dívek. Diplomová práce se zaměřuje na vývoj vyššího dívčího školství v 19. století a na počátku 20. století. Klade si za úkol postihnout vznik jednotlivých typů středních a odborných dívčích škol a jejich specifika. Pozornost je též věnována počátkům ženského vysokoškolského studia.

Text práce je rozdělen do čtyř tematicky odlišných kapitol. První část podává stručné informace o emancipačním procesu a historických souvislostech 19. století. Druhá kapitola pojednává o vzdělávání dívek v 1. polovině 19. století. Třetí část textu si všímá vývoje dívčího vzdělávání ve 2. polovině 19. století. Obsahově se jeví poměrně bohatá. Předkládá informace o Vyšší dívčí škole v Praze, o vzdělávacích činnostech ženských spolků a také o vzniku prvního českého gymnázia v Praze. Poslední kapitola zaměřuje pozornost na prvních 20 let 20. století a pojednává o vysokoškolském studiu žen, dívčích lyceích a odborných školách, jež připravovaly na určité povolání. Mezi odborné školy připravující k povolání patřily průmyslové, kuchařské a hospodyňské školy. Diplomová práce je koncipována jako historická. Její těžiště spočívá ve studiu dobových pramenů, archivních dokumentů, např. výroční zprávy, odborná periodika, denní tisk.